

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Cur Agnus apparuerit habens cornua septem, & oculos septem. Sectio V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

D. Augustinus libro de haeresibus, haeresi 22. & Leo Papa epist. 93, cap. 4. & 17. Alij ex eo, quia credebant habuisse corpus caeleste, atque impassibile, ut Valentinus, auctore Tertulliano libro de Praescriptionibus haereticorum, & Diuus Augustinus haeresi 11. In quo etiam errore fuerunt Gnostici apud Irenaeum libro 1. capit. 5. Alij denique quia putant, habuisse corpus diuinum confubstantiale diuinitati, ut Apollinaris, ut auctor est Iustinus Martyr loco citato, quibus omnibus erroribus praetermissis, quorum videlicet confutatio ad alium locum pertinet, illud interim annotare sufficiat particulas, tanquam, quasi, & similes in sacris literis non semper similitudinem, sed saepe rei ipsius significare veritatem: veluti 2. ad Corinthios 3. *Nos vero omnes reuelata facie gloriam Domini speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem, tanquam a Domini spiritu.* Id est, quemadmodum decet Domini spiritum operari, siue ut interpretatur Hieronymus spiritu Domini operante. Et ad Ephesios 5. *Ut filij lucis ambulatis*, id est, ut filios lucis decet. Psal. 125. *In conuertendo Dominus captiuitatem Sion, facti sumus sicut consolati*, id est, cum nos Dominus reduxit ex captiuitate, incredibilem animo laetitiam, & consolationem accepimus. Denique Ioannis 1. *Vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti a Patre*, id est, ea fulgentem gloria, qualem Dei filium habere conueniebat: quemadmodum exponit D. Chrysost. homil. 11. in Ioannem his verbis: *Verbum (quasi) hoc loco non similitudinis est, sed confirmationis, & definitionis certissima, quasi dicat, vidimus gloriam, quae eam debeat, & credibile sit habere unigenitum, & dilectissimum omnium regis filium, ut vulgo etiam cum regum comitatum volumus describere, consueuimus dicere, incedebat quasi rex.* Non recte igitur argumentantur haeretici ex particula, quasi, seu tanquam, ad veritatem mortis Christi inficiendam, sed neque hoc loco, *Quasi occisum*, pro *Occisum*, posuit Ioannes, cum haec post ascensionem Christi in caelum contigerint, sed illud significare voluit, vidisse se Agnum illum cum signis praeterita occisionis, si quidem Christus cum quinque vulnerum cicatricibus resurrexit, & cum iisdem in caelum ascendit: qua de re fuse iam in commentariis primi capituli differuimus.

Cur Agnus apparuerit habens cornua septem, & oculos septem.

I.

SECTIO V.

Additur postremo, *Habentem cornua septem, & oculos septem.* Mirabilis procul dubio Agnus, qui septem cornua, totidemque oculos habeat. In septem cornibus eminentia potestatis: in septem oculis multiplex per septem spiritus sancti dona illuminatio, & prouidentia, qua Ecclesiam administrat, accipienda est: est namque numerus septenarius, vniuersitatis, & perfectionis symbolum. Et quidem quod attinet ad cornua, (de oculis enim iam suo loco egimus) sciendum est, cornu in sacris literis, pro regno, & regali potestate saepe vsurpari, veluti Zach. 1. vbi quatuor mundi imperia, quatuor cornua appellantur. Et Psal. 131. *Illic producam cornu Dauid.* Et 1. Reg. 2. *Sublimabit cornu Christi sui*, vbi est sermo ad literam de regno Messiae, quemadmodum & Psal. 91. *Exaltabitur sicut vnicornis cornu meum.* Merito autem Regnum Messiae cornu vnicornis simile dicitur. Primo propter firmitatem: Est enim cornu vnicornis durissimum. Deinde propter splendorem, quia pulcherrimum. Tertio, propter utilitatem, quia est aduersus venena praesentissimum. Denique quia vnicum in quolibet horum animalium, Christi monarchiam significat. Nec solum pro regno cornu accipitur, sed pro quacunque etiam excellentia, & sublimitate, tam in bonam, quam in malam partem. Veluti Psal. 74.

Potestas Christi in administranda Ecclesia. Zachar. 1. 13. Psal. 131. 7. 1. Reg. 2. 10. Psal. 91. 11.

Psal. 74. *Omnia cornua peccatorum confringam, & exaltabuntur cornua iusti; & iterum, Dixi iniquis, nolite inique agere, & delinquentibus nolite exaltare cornu. Et Psalm. 88. In nomine tuo exaltabitur cornu nostrum. Denique pro robore & fortitudine Psalm. 17. Pro rector meo, & cornu salutis meae. Et Psalm. 21. Salua me ex ore leonis, & a cornibus uniuersorum humilitatem meam: id est a viribus, & potentia superborum, qui uniuersos appelliantur, quod confortium, & societatem in honore omnino respuant: sic enim interpretatur D. August. in prior expositioe eius Psalmi. *A sublimitatibus, inquit, superborum se singulariter erigentium, confortesque non ferentium saluam fac humilitatem meam.* Quo etiam modo eundem locum intellexit Diuus Greg. lib. 31. Moralium, c. 13. quamuis cum ad Christum referat, & Iudaeos, qui eum persequabantur. *Tor, inquit, in illa gente uniuersos extiterunt, quotquot de legis operibus singulari, & fatua elatione confisi sunt.* Itaque hoc loco cornua non solum pro eminentia potestatis & regno, sed etiam pro fortitudine sumuntur: septem autem cornua pro summa fortitudine, eod quod numerus septenarius dicat uniuersitatem & perfectionem.*

His igitur cornibus noster agnus armatus, dicitur gentes ventilasse Deuteronomij 33. *Cornua Rhinocerotis & cornua illum, in ipsis ventilabit gentes.* Quem locum expendens Tertull. lib. aduersus Iudaeos, titul. Quod Patriarchae ostendunt figuram crucis. *Christus, inquit, significabatur, cuius cornua essent estimata, hac enim virtute crucis uniuersas gentes nunc ventilat per fidem, auferens a terra in caelum, & tunc ventilabit per iudicium.*

Aduerte autem hoc loco, recte agnum septem cornua tunc ostentare, cum tanquam occisus apparet: quia nimirum vim suam, & fortitudinem praecipue in morte, & cruce exercuit: quemadmodum cecinit Abacuch. c. 3. ubi eum praemisisset, *cornua in manibus eius*, qui locus ad crucis cornua pertinet, statim subiunxit, *ibi abscondita est fortitudo eius.* Non est tamen praeterendum, quod in eum locum annotauit Hieronymus, iuxta translationem Septuaginta, quae sic habet. *Cornua in manibus eius, & posuit dilectionem robustam fortitudinis suae, nimirum, inquit Hieronymus, idcirco Deus Pater operuit caelos gloria, & terram repleuit laude, & cornua, id est, regnum posuit in manu filij sui, ut faceret dilectum suum ab hominibus diligere, & diligere non leuiter, sed vehementer, & fortiter.* Itaque iuxta Hieronymi sententiam omnia, quae Deus fecit in caelo, & quae per Christum gessit in terris, ad unum amorem referuntur, ut tam multis allecti beneficiis unigenitum Dei filium, ipsumque Deum non vulgari, sed vehementi, & forti quodam amore diligeremus. Propterea enim dictum est, *Dilectionem robustam fortitudinis suae.* Possumus etiam ita interpretari Patrem in Christo posuisse dilectionem robustam fortitudinis suae: quia dando filium suum, ostendit se mirum in modum in amorem mortaliu exarsisse, omnisque fortitudinis suae nervos contendisse: denique ad vltimum ut aiunt potentiae quodammodo peruenisse ad homines sui amore inflammandos.

Quid sit viginti quatuor seniores habere singulos citharas, & cantare canticum nouum.

Cum aperuisset librum, animalia & viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno habentes singuli citharas, & phialas aureas plenas odoramentorum, quae sunt orationes sanctorum, & cantabant canticum nouum.

SECTIO. VI.

Cum agnus librum aperuisset, quatuor animalia, & viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, & phialas aureas,